

Груберов

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΣΤ'.

ΑΡΙΘ. 32

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμον, κράτος μετ' ἑξίτις ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγκῳ χρυσῷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολυβιάς ΠΑΥΛΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιεραμ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ τελευταία πεντηκονταετία τῆς Ἐκκλησιαστ. ἡμῶν ἱστορίας — Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Ἑλληνικῶν κοινοτήτων παθήματα — Ἐπιστολαὶ ἐξ ἐπαρχιῶν — Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα — Οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιοι.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ τοῦ

βίου τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελεῖ ἐποχὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀλλὰ καὶ τῇ καθόλου Ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ μελέτης ἀξίαν ἐμβριθοῦς.

Ἀπὸ τοῦ 1858, ὅτε κατὰ πρῶτον, ἐν ἐθνικῇ συνελεύσει πάντων τῶν ὀρθοδόξων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χάτ-ι-χουμαγιὺν τοῦ 1856 συγκληθείσης, πρωτάκουστοι ἠκούσθησαν προτάσεις ἐκ μέρους ὀρθοδόξων (τῷ τότε χρόνῳ) βουλγάρων, μέχρι τοῦ 1872, καὶ ἐκεῖθεν ἄχρι τῶν ἡμερῶν τούτων, δεινοὶ ἐπηρεασμοὶ ἐδημιουργήθησαν κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κήρυγμα δὲ περὶ χειραφετήσεως ἐθνικοτήτων, προηγουμένως διαδιδόμενον καὶ κοσμικῶν ἔνεκα βλέψεων εἰς ἀρχὴν ἀναγόμενον διεθνή, οὐ μόνον εἰς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν πολλὰ πράγματα παρέσχεν, ἀλλὰ παρσκευάσει κατὰστασιν λυπηρὰν, κατὰστασιν ἐπιζήμιον εἰς πάσας τὰς τοῦ

Χριστοῦ ἁγίας Ἐκκλησίας, ὅσαι κυρίως καὶ εἰδικῶς ὠρίσθησαν ὡς στάδια τῆς ἐξασκήσεως θρησκευτικῶν παθῶν, ἐξ ὧν, τερατοτοκηθέντα κακῶς, ἐμαιεύθησαν εἴτα καὶ ἐσπαργανώθησαν πολιτικὰ ζητήματα φυλετικῶν ἀνταγωνισμῶν, ἀγνώστων εἰς τὰς ἀγιωτάτας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας.

Παρήλθον ἔτη πολλὰ, παρήλθον ἀνθρώπων γενεαὶ δύο σχεδὸν ἀπὸ τῆς ἀναπετάσεως τῆς ἀντάρτιδος ἐκείνης σημαίας, ἣν ὕψωσαν ἐν μέσῳ χριστιανικῆς ὀρθοδόξων ομάδος ἐκτεπληρημένης ὀρθόδοξοι (τῷ τότε χρόνῳ) βούλγαροι, δόγμα παράδοξον εἰσαγαγόντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ διδασκαλίαν φοβερὰν, ἥς τὰ ἀποτελέσματα προεῖδον Ἕλληνες διδάσκαλοι καὶ ποιμένες καὶ προεῖπον, μετὰ φόβου πρὸς τὸ μέλλον ἀτενίσαντες. Παρήλθον ἔτη τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρα, ἀφ' οὗτου πατριάρχης οἰκουμενικός, ἐπιφανὴς ἀπὸ πείρας καὶ ἐμβριθείας καὶ συνέσεως, ἐτόλμησε νὰ παρατηρήσῃ εἰς ἐπιφανῆ καὶ λογάδα καὶ βαθμοῦχον λαϊκὸν ὅτι τὰ τῶν κατοίκων τοῦ τότε βιλαετίου τῆς Τούνας αἰτήματα τείνουσιν εἰς μακρότερον μέλλον, οὐ σκοπὸς ἢ κατὰλψις πόλεως, οὐδαμῶς αὐτοῖς ἀνη-

κούσης. Παρήλθον μετὰ τῶν πολλῶν ἐνιαυτῶν καὶ οἱ τότε πρωτεύον ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν πράγμασι πρόσωπον λαβόντες· ἀντιπαρῆλθε μετ' ἡχοῦ καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν ὑπὸ κατακρίτους σημαίας ἀρχῶν ἀνατρεπτικῶν ὄχλους βαναύσους στρατολογούντων κατὰ τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, ὧν οἱ ἀπόγονοι, τραφέντες καὶ παιδευθέντες ὑπὸ διδασκαλιῶν τοιούτων ἀπειργάσαντο τὴν σημερινὴν κατάστασιν, ἥς ἡ Εὐρώπη, καὶ πρωτίστη ἡ καθ' ἡμᾶς εὐσεβὴς Ἀνατολὴ θρηνεῖ τὰ θύματα. Ἀπῆλθον ἵνα δώσωσι λόγον πεπραγμένων πάντες ἐνώπιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου τῆς θείας δικαιοσύνης· καὶ ὅμως ἴστανται πάντες ὑπόδικοι ἐνώπιον τῆς ἀδεκάστου ἐπίσης Ἱστορίας, αἰσνεῖ ἀπὸ ἐπιγείου εἰσαγγελέως τοῦ αἰωνίου καὶ δικαίου κριτοῦ, τὴν κρίσιν, τὴν καταδίκην ἢ τὴν ἀποδοκιμασίαν ἀπεκδεχόμενοι.

Τῆς πεντηκονταετοῦς ἢ μᾶλλον ἐξηκονταετοῦς (ἂν ὅπου ἐκυφορεῖτο ἡ καθίδρυσις παρὰ τὰ Πατριαρχεῖα βουλγαρικοῦ ναοῦ ἢ καὶ πρὶν τούτου, ἂν ὅπου ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀνταρσία ἐν Ἀθήναις ἐμελετᾶτο ὑπὸ τοῦ Παναρέτου καὶ τοῦ Ἰλκιρίωνος, τῶν κατόπι Φιλιπποπόλεως καὶ Μακαριουπόλεως) τῆς μεγάλης ταύτης χρονικῆς περιόδου τὴν ἱστορίαν τὴν ἀκριβή, τὴν ἀμερόληπτον, τὴν λεπτομερῆ, τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ ἐκτιθεῖσαν τὰ γεγονότα, οὐδεὶς ἔγραψεν ἄχρι σήμερον, κοινὸς δὲ τυγχάνει πόθος ἡ συγγραφή αὐτῆς, ἀσφαλῶς μὲν ὁδηγούσης εἰς κρίσεις περὶ παρελθόντος, ἀσφαλέστερον δὲ χειραγωγούσης εἰς συμπεράσματα περὶ τοῦ μέλλοντος.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἔχῃ συγγεγραμμένην τὴν ἱστορίαν τοῦ βουλγαρικοῦ ζυγίου, ὀρίζει διὰ τῆς Α. Θ. Π. βραβεῖον λίρων τουρκικῶν διακοσίων εἰς τὸν γράψοντα τὸ σχετικῶς καλλίτερον ἔργον, ὅπερ ἤθελε κριθῇ τοιοῦτον· καὶ περὶ οὗ γράψομεν προσεχῶς ἐν λεπτομερείᾳ.

Ἡ συγγραφή καὶ ἐκδόσις τοῦ ἔργου τούτου, μετὰ τὴν μελέτην ἐκδεδομένων καὶ ἀνεκδότων ἐπιστῶν καὶ ἰδιωτικῶν γραμμάτων, εἰ δυνατόν μάλιστα ἂν ὅπου ὁ ἀείμνηστος ἐν πατριαρχαῖς Σαμουήλ ὁ Χαντζερῆς συνήγαγε τὰς ἀρχιεπισκοπὰς Ἀγριδῶν καὶ Πεκίου μετὰ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἀποβήσεται πᾶσιν ὠφέλιμος τοῖς ἐνασχολούμενοις εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς καθ' ἡ-

μᾶς ὀρθοδοξίας, ἡ δὲ Μ. Ἐκκλησία, προστατεύουσα γενναίως τὴν τοιαύτην συγγραφήν, καλλίστην καὶ ὠφελιμωτάτην χορηγεῖ συμβολὴν τῇ τε καθόλου Ἐκκλησίᾳ, πρὸς γνῶσιν τῶν κατ' αὐτήν, καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, πρὸς μὲντοι πορισμάτων ἀσφαλῶν περὶ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξων ἐθνοτήτων καὶ Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κοινὴ συνέδριον. — Τῇ τετάρτῃ συνῆλθον ἡ ἱερὰ Σύνοδος καὶ τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον ἀπὸ κοινοῦ συσκεψάμενα ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐλλήνων ὀρθοδόξων καὶ πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλῖᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ κινηθέντος ἀπηνόου διωγμοῦ.

Μητρόπολις Βερροίας. — Τῇ τετάρτῃ ἐσπέρας ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Βέρροιν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Ἀπόστολος, ὃν ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ προέπεμψεν ὁ ἱερολογ. δευτερεύων κ. Ἱεροθέος. Τὸν ἀναχωροῦντα μητροπολίτην προέπεμψαν ἐπίσης ἐν τῷ σταθμῷ οἱ σεβ. μητροπολίται Τραπεζοῦντος, Μαρωνείας, Σισανίου, Γρεβενῶν καὶ Κολωνίας καὶ πολλοὶ κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Μητρόπολις Βοδενῶν. — Καθὰ μανθάνομεν, ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἱερὰν μητρόπολιν Βοδενῶν χωρίου Ἀγίων Ἀποστόλων, ἀπέχοντος ἀπὸ τῶν Ἰενιτζῶν μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, πεντήκοντα ἔτι οἰκογένηται προσῆλθον εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν. Αἱ λοιπαὶ τριάκοντα τοῦ χωρίου τούτου εἶχον ἤδη προσέλθει εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σεπτεμβρίου. Ἐπίσης καὶ τὸ χωρίον Νησίον, εἰς ἴσιν ἀπὸ τῶν Βοδενῶν ἀπόστασιν κείμενον καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 55 οἰκογενειῶν ἀποπτύσαν τὸ σχίσμα, ὡμολόγησε τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ ἀνήγγειλεν ἐπισήμως τοῦτο τῇ τε πνευματικῇ καὶ τῇ πολιτικῇ ἀρχῇ, ἐφ' ᾧ καὶ ἠνοίχθη ὁ ἀπὸ τινος κλειστός τοῦ χωρίου ναός, εἰσῆχθη ἐν αὐτῷ ὀρθόδοξος ἱερεὺς καὶ ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ καὶ λειτουργία ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Βοδενῶν.

Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης. — Χθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ νέος διευθυντὴς τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς πανιερ. μητροπολίτης Μελενίκου κ. Εἰρηναῖος, εὐχαρίστως τὸν τοιοῦτον

αὐτοῦ διορισμὸν ἀποδεξάμενος καὶ ἐγκαίρως εὐχαριστήσας τῇ Ἑκκλησίᾳ.

Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ. — Χθὲς συνήλθεν ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Μοναστηριακὴ Ἐπιτροπὴ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. αὐτῆς προέδρου μητροπολίτου Κολωνίας κ. Πολυκάρπου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐξετάσθησαν ὑποθέσεις τῶν ἱερῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν Δειμῶνος, Ἀγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας, Ἀγίου Διονυσίου, (Ὁλύμπου), Χουτουρά, Κανάλων, Στύλου καὶ Δίδρεως.

Ὄνοματικά ἐορταί. — Προχθὲς, πέμπτη, μνήμη Ἀκυρεντίου ἱερομάρτυρος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ τὴν ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Χαλδείας κ. Ἀκυρεντίῳ.

Πατριαρχικαὶ εἰχαί. — Κατὰ τὴν γενομένην τῇ τρίτῃ ἐν Νεοχώρῳ τοῦ Βοσπόρου κηδεῖαν τοῦ ἀειμνήστου Στεφάνου Μυρογορδάτου, παρέστη διεμνηνέων τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τοῦ θανάτου πατριαρχ. εὐχὰς τῷ τε πενθοῦντι ἀδελφῷ Θεοδώρῳ Μυρογορδάτῳ καὶ τοῖς οἰκείοις ὁ ἱερολγ. δευτερεύων κ. Ἰερόθεος. — Αὐθήμερον, ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ γενομένῃ κηδεῖα τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Πολιτᾶκη, παρέστη ἐρμηνεύων τὰς ὁμοίας εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. ὁ ἱερολγ. τριτεύων κ. Ἀθηναγόρας.

Ἑλληνικῶν κοινοτήτων παθήματα.

Ἐπιστολὴ ἐκ Ρουσσουκίου τῆς Βουλγαρίας ἀγγέλλει ὅτι τῇ 30 ἰουλίου λήξαντος, ἡμέρᾳ τῆς ἀλησμόνητου κατὰστροφῆς τῆς Ἀγχιᾶλου, συρφετὸς σχισματικῶν ἤρπασε τὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀνήκοντα νάον, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ γνωστοῦ προγράμματος, τοῦ κατὰσκευασθέντος πέρυσιν ἐν Ρουμανίᾳ, ἥτοι μετὰ διχορήσιν ἀγρίαν, κατόπι φωνῶν ἁγρίων, λόγων ὕβριστικῶν κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ μετ' ἐπιδείξεως ὀπλῶν, ὧν γίνεται χρῆσις ἐν στρατείᾳ. Ὁ προϋστάμενος ἱερεὺς, ὑπήκοος τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου, περιεσώθη ὑπὸ τοῦ εὐγενεστάτου ἀντιπροσώπου τῆς σεβαστῆς κυβερνήσεως Κεμάλ βέη, ἀναγγελλόντος τὰ πάντα τῷ ἐν Σόφιᾳ αὐτοκράτ. ἐπιτρόπῳ ἔξοχ. Σαδίκ βέη. Πλείστως ζημίαις ἐπὶνεγκεν ἡ ἀγρία ἐν μέσῳ εἰρηνειούσης κοινότητος ἐπιδρομή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φιλαδελφείας κ. Σωφρόνιος ἀνεχώρησε τῇ προχθὲς τρίτῃ, μετὰ βραχείαν διαμονήν, εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Κρήνην.

Θεολογικὴ Σχολὴ Σταυροῦ. — Πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν ἀφίκετο εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Μάδυτον ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ πνευματ. ἀρχιμκνδρίτης κ. Χρυσόστομος Παναγιώπουλος. — Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ἰουλίου διέμενον ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν Κύπρῳ οἱ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς αὐτῆς σχολῆς ὁσιολογ. κκ. Κλήμης Καρναπᾶς, διάκονος, καὶ Νικόλαος Χριστοδούλου, μοναχός.

Ὁ ἐν Συύρῃ πανοσ. ἑξαρχὸς τοῦ Παναγίου Τάφου ἀρχιμ. κ. Βασίλειος Δ. Λεμονίδης ἀνεχώρησε πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν εἰς τὴν νῆσον Κρήτην, ἐνεκεν ὑποθέσεων τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ διακειμένων ἁγιοταφικῶν κτημάτων καὶ μετοχιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Τελετὴ ἁγίου Μύρου. — Ἐν τῷ συλλεκτῷ τοῦ μηνὸς ἀπριλίου τῆς Biserika Orthodoxa Romana τῆς ρουμανικῆς Ἐκκλησίας ἀναγράφονται τὰ κατὰ τὸ ἅγιον μύρον, ὅπερ ἐφέτο κατεσκευάσεν ἡ Σύνοδος τῆς ρουμανικῆς Ἐκκλησίας τὴν 29, 30 καὶ 31 τοῦ μαρτίου (Μ. Πρακτικὴν).)

Γαλαζίου ναός. — Τὸ τεῦχος τοῦ μαῖου τοῦ περιοδικοῦ τούτου ἀναγράφει τὰ κατὰ τὴν τέλει τῆς τεσσαρχονταετηρίδος τοῦ μεγχλειστότου βασιλέως τῆς Ρουμανίας Καρόλου Α', καὶ τὴν πρὸς ἀνάμνησιν τῆς κοσμικῆς ταύτης ἐορτῆς χώραν λαβοῦσαν κατὰθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ ἐν Γαλαζίῳ καθεδρικοῦ ναοῦ, τιμηθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου.

ΕΘΝΙΚΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἡμερολογίου.

— Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ σεβασμιώτατοι μητροπολίται, παρ' ὧν ἐζητήθησιν στατιστικαὶ καὶ λοιπαὶ εἰδήσεις, ἐκτιμῶντες τὴν πολὺτιμον σημασίαν τῶν ἀσφαλῶν τούτων πληροφοριῶν, ὅπως σπεύσωσιν, ὅσον τὸ δυνατόν τὸ ταχύτερον, νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς (Μέγα Ἐθνικὸν χάνι ἀρ. 89) πρὸς καταχώρησιν ἐν τῷ ὁσονοῦπῳ ἐκδιδόμενῳ τρίτῳ τόμῳ 1907 τοῦ Ἡμερολογίου τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ἡ συνέχεια τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων ἐξ ἐπαρχιῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κειμένων ἐν Μακεδονίᾳ, θέλει συμπληροῦν τμηματικῶς τὴν ζοφερὰν εἰκόνα τῶν δεινῶν, ἅπερ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου διδασκαλίας τῆς ἀγίας ἡμῶν μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας ὑφίστανται οἱ ἐν Μακεδονικαῖς τισιν ἐπαρχίαις ἀδελφοὶ ἡμῶν. Ὑπὲρ αὐτῶν αἱ δέουσαι γίνονται ἐνέργειαι, ἡ δὲ σεβαστὴ κυβέρνησις τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου πράττει πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον.

Τὰ σήμερον ἐνδιδόμενα γράμματα προέρχονται ἐκ Δράμας, Φλωρίνης καὶ Μοναστηρίου.

Παναγιώτατε θεοπότη,

Τὸ μέχρι τῆς 20 περελθόντος μαΐου ὑποβληθὲν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ μαρτυρολόγιον τῆς Πελαγονείας συνεχίζεται ὡς ἑξῆς:

1) τῇ 21 μαΐου ἀπερχόμενον οἶαδε τὸν ἐφημέριον τῆς Ἐκκλησίας Μοναστηρίου παπᾶ Σπυρίδωνα ἠκολούθουν δύο βούλγαροι ὅπως φονεύσωσιν· ἀλλὰ, κορασίδος τινος καταγγελίας αὐτοὺς τῇ ἀστυνομίᾳ, οὗτοι συνελήφθησαν καὶ εὐρέθησαν ἐπ' αὐτῶν ἀνὰ δύο ρεβόλβερ.

2) τῇ 23 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ, βούλγαρος νεανίας ἐφόνευσε διὰ πολυκρότου τὸν ὀρθόδοξον κηπουρὸν Στόγιον Δεμελῆν, ἐτῶν 50, οἰκογενειάρχην.

3) τῇ 26 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ, δύο βούλγαροι ἐπυροβόλησαν ἀκινδύνως πλήξιντες τοὺς ὀρθοδόξους Νικόλαος Τραϊανοῦ ἐτῶν 45 καὶ Εὐάγγελον Τσιραπόριναν.

4) τῇ 28 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ, σχισματικοὶ τινες ἐπυροβόλησαν ἑξάκις κατὰ τοῦ κηπουροῦ Πέτρου Στόιτσα, ἀλλ' ἠστόχησαν.

5) τῇ 29 μαΐου, ἐν Μοναστηρίῳ, 4 σχισματικοὶ ἐφόνευσαν διὰ πολυκρότου τὸν κούρια Ἰωάννην, ἐτῶν 23, ἀφέντα χήραν καὶ τρία τέκνα.

6) τῇ 30 μαΐου, τρεῖς σχισματικοὶ ἐφόνευσαν ἑξωθὶ τοῦ Μοναστηρίου τὸν πρόκριτον τοῦ χωρίου Κιρκλίνου Πέτρον Σούδην, γενναῖον τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχον, 17 πληγὰς διὰ μαχαίρας ἐπιθέντες.

7, τῇ 1 ἰουνίου, ἐν Μοναστηρίῳ, δύο σχισμα-

τικοὶ ἐπυροβόλησαν πεντάκις τὸν ὑποδηματοποιὸν Χρήστον Δούτσην, ἀλλ' ἠστόχησαν.

8) τῇ 2 ἰουνίου, ἐν Μοναστηρίῳ, σχισματικὸς ἐπυροβόλησε τρεῖς τὸν ἐφημέριον παπᾶ Δημήτριον καὶ ἐπλήγωσεν αὐτὸν εἰς τὴν μασχάλην καὶ τὴν χεῖρα· ὁ δολοφόνος κατεδικάσθη εἰς 15 ἐτῶν δεσμὰ, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐθεραπεύθη.

9) τῇ 6 ἰουνίου, ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος γενναίως ἄνευ ὅπλων ἀγωνισάμενοι ἐν ταῖς φυλακαῖς Μοναστηρίου ἑξ ὀρθόδοξοι ἀνατολικοὶ, Μάρκος Παπαμαρκάκης, Ὁδυσσεὺς Παναγιωτάτος, Νικόλαος Τσαβέλας, Δημήτριος Σταθόπουλος, Κωνσταντῖνος Μαλιαβέτσης καὶ Μανουὴλ Ἐπισκοπάκης, πομπωδέστατα κηδευθέντες ὑφ' ὅλης τῆς Κοινότητος, ἐπληρώθησαν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ συμπλοκῇ ἑτεροὶ 43 κατάδικοι.

10) τῇ 11 ἰουνίου, βούλγαροι ἐπέδραμον ἐν τῷ χωρίῳ Ὀπτίσαρι τὸν οἶκον τοῦ παπᾶ Ἠλίας ὅπως φονεύσωσιν αὐτὸν, ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τῶν οἰκείων του.

11) τῇ 13 ἰουνίου, ἐν Μπιτούσῃ, ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν βουλγάρων οἱ ὀρθόδοξοι Στόγιος Ἀλημπασιῆς καὶ Ἠλίας Ἀλιαμπάκης.

12) τῇ 13 ἰουνίου, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐν Ἀγία Παρασκευῇ, ὁ Νέσκος Πέτρου.

13) τῇ 25 ἰουνίου, ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον των Ὀπτίσαρ οἱ πρόκριτοι Κοσμάς Γεωργίου, ἐτῶν 50, καὶ Σφετὰν Τάλκη, ἐτῶν 20, ἐνέπεσον εἰς βουλγαρικὴν ἑνεδραν καὶ πυροβοληθέντες ὁ μὲν πρῶτος ἔμεινεν ἄπνους, ὁ δὲ δεῦτερος νοσηλεύεται ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἄνευ ἐλπίδος.

14) τῇ 3 ἰουλίου, ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον των Λυσολαῦ οἱ πρόκριτοι Χρήστος Κυριακοῦ καὶ Νεδὰν Μάτσης ἐπυροβολήθησαν καθ' ὁδὸν ὑπὸ κομιτατζήδων εἰς κουρουλοπώλας μετημφιεσθέντων καὶ ἐθανατώθη ὁ πρῶτος.

15) τῇ 9 ἰουλίου, ἐν Ὀπτίσαρι, ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν σχισματικῶν οἱ πρόκριτοι Χρήστος Τίλης καὶ 4 υἱοὶ τοῦ προκρίτου Τάσου Σφετάνος, Βιδίνος, Μίλης καὶ Λοζάνος.

16) τῇ 10 ἰουλίου, ἐν Μπουκόβῳ, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν βουλγάρων ὁ πρόκριτος Παῦλος Σίρμπιν, ἐτῶν 50, οἰκογενειάρχης.

17) τῇ 11 ἰουλίου, ἐν Κλαμπούτιστᾳ, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὁ υἱὸς τοῦ προκρίτου Δήμου Μπούτλη, ἐνῶ ἐπότιζε τὸν ἀγρόν του.

18) τῇ 15 ἰουλίου, ἐν Μπιστρίτση, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν σχισματικῶν ὁ πρόμαχος τῆς ὀρθοδοξίας τοῦ χωρίου καὶ τῶν πέριξ ἐκ τῶν πλουσίων δὲ προκρίτων Ἀγγελος Λαζάρου, ἔτων 45, οἰκογενειάρχης.

Ταῦτα τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πελαγονείας ἀπὸ τῆς 21 μαΐου μέχρι τῆς 15 ἰουλίου, ἦτοι ἐν διαστήματι 55 ἡμερῶν. Ἰλεως δὲ γένοιτο τοῖς ὀρθοδόξοις ὁ Κύριος.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 7 αὐγούστου 1906

Τῆς Ὑμετέρας κτλ.

† Ὁ Πελαγονείας ΙΩΑΚΕΙΜ.

* *

Παναγιώτατε δέδοτα,

Δὲν συνεπληρώθη εἰσέτι μὴν ἀπὸ τῆς ἀπαισίου ἡμέρας τῶν τραγικῶν ἐν Δράμα καὶ Πλεύρῃ συμβάντων καὶ ἀπὸ τῆς ἀγρίας δολοφονίας τοῦ εὐλαβοῦς καὶ σεβασμίου καὶ λογιωτάτου ἐν Γκορνίτση οἰκονόμου καὶ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Ἰωάννου, καὶ νέαν θρηνοῦμεν καὶ πάλιν ἀπώλειαν εὐλαβοῦς τοῦ Ὑψίστου λειτουργοῦ καὶ στύλου τῆς ὀρθοδοξίας ἐν Γκρατσάνη καὶ ὅλη ἐκείνῃ τῇ περιχώρῳ, τοῦ ἀλήστου μνήμης ἱερέως μας Ἰωάννου! Τὴν νύκτα τῆς παρασκευῆς, 4 πρὸς τὴν 5 αὐγούστου ἐ. ε., σῶμα βουλγάρων κομιτατζήδων εἰσελάσαν εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον, ἐπὶ σειρὰν ἔτων βαρὺν καὶ ἀπεγνωσμένον ἀγωνιζόμενον ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπαράτων τούτων ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας ὀπλιζομένων καὶ ἀπολυομένων ἀνθρωπομόρφων τεράτων, εἰσῆλθε βία εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυστυχοῦς ἱερέως Ἰωάννου καὶ ἀποσπάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν τῆς συζύγου καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων του οἰκτρῶς καὶ ἀνηλεῶς ἐδολοφόνησαν, διὰ τὸ ἀσυγχώρητον ἔγκλημα ὅτι γεννηθεὶς ὀρθόδοξος, ἀνατραφείς ὀρθοδόξως, ἀξιωθεὶς τῆς ὀρθοδόξου ἱερωσύνης δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὰς προτάσεις τοῦ κομιτάτου τῆς Ἐξαρχίας, ἵνα προσέλθῃ εἰς τὸ σχίσμα!

Συντελέσαντες τὸ στυγερὸν τοῦτο, ἀλλὰ θεῶρεστον βεβαίως διὰ τὸν ἑξαρχον, ἔγκλημα οἱ εὐλαβεῖς οὗτοι τῶν ἐντολῶν τοῦ ἐξάρχου ἐκτελεσταὶ, καὶ λέγω τοῦτο διότι ἀπὸ μικροῦ ἐξησκεῖτο πίεσις ἐπὶ τοῦ καλοῦ μας τούτου ἱερέως,

ἵνα ἀναγνωρίσῃ μόνον τὸν ἑξαρχον καὶ θὰ ἀπολαύσῃ τῆς ζωῆς καὶ τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης, ἐστράφησαν πρὸς τὸν ἕτερον στύλον τῆς κοινότητος τὸν Τάσσον, ὅστις ὅμως διεσώθη ὡς ἐκ θαύματος δραπετεύσας ἐκ τῆς οἰκίας του, καθ' ἣν στιγμὴν οἱ κακοῦργοι εἰσῆρχοντο εἰς αὐτήν!

Ὡς βλέπει ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη Παιαγιότης, ὁ ἄγριος καὶ ἀπεγνωσμένος ἀγὼν, ὃν καὶ ἐν τῇ θεοσώστῳ μου ἐπαρχίᾳ διεξάγουσι τὰ ὄργανα τοῦ ἐξάρχου, ἵνα ποιήσωσιν ἓνα προσήλυτον, πάντα τὰ μέσα θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα χρησιμοποιοῦντα, ἐκλέγων τὰ εὐγενέστερα θύματα καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους στύλους τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἡμῶν κατὰ τὰ μέρη ταῦτα ὑποστάσεως καὶ τούτους πατάσσει καὶ ἐπ' αὐτῶν διαπράττονται τὰ ἀνήκουστα!

Οἱ κακοῦργοι ἀνενόχλητοί τε καὶ ἀτιμώρητοι περιφέρονται ἀνὰ τὰ ὀρθόδοξα χωρία καὶ πάντες ἡμεῖς πλέον, ἀπεκδεχόμενοι βοήθειαν, ἀρκούμεθα μόνον διερωτώμενοι ποῦ ἄρα γε μέλλειν ἀκαταλήξῃ κατάστασις τοιαύτη καὶ τίς ἄρα γε τύχη ἀναμένει καὶ τοὺς ἐπιζῶντας! Καὶ ταῦτα πάντα λογιζόμενοι καταπίνομεν τὰ δάκρυα καὶ τοὺς ἀνεκλαλήτους ἀναστεναγμούς μας, ἀρκούμενοι ὅλην μας τὴν δραστηριότητα ν' ἀναπτύσσωμεν κατὰ τῆς κακοπιστίας ἐκείνων.

Ἐν Δράμα τῇ 7 αὐγούστου 1906.

ὑποδιατελῶ μετὰ σεβασμοῦ ἀπεριορίστου

ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Δράμας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Τ. Γ. Τὸ χωρίον Γράτσανι ὑπάγεται εἰς τὸν καζάν τῆς Ζίχνης τοῦ μουτεσαριφλικίου Σερρών.

* *

Παναγιώτατε καὶ θειότατε δέδοτα,

Συμπληρώσας, χάριτι θείᾳ καὶ εὐχαῖς τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι θειοτάτης Παναγιότητος, τὴν ἀνὰ τὸ τμήμα Καϊλαρίου ἐτησίαν περιοδεῖαν μου αἰσίως καὶ ὑγιῶς, ἐπέστρεψα προχθὲς εἰς τὴν ἑδραν τῆς ταπεινῆς μου ἐπαρχίας.

Μετὰ χαρᾶς κοινοποιῶ Αὐτῇ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν χωρίων τοῦ τμήματος τούτου τυγχάνει ἐν τοῖς πλείστοις ἀρκούντως βελτίων τῆς τοῦ

παρελθόντος ἔτους, καίτοι ἐν τοῖς περισσοτέροις τῶν χωρίων τούτων διατελοῦσιν εἰσέτι ὑφιστάμενοι καὶ οἱ κρύφα τῇ Ἐξარχίᾳ καὶ τοῖς ὁπαδοῖς τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου προσκείμενοι καὶ μετ' αὐτῶν συνεργαζόμενοι. Ἐν τῇ κώμῃ μάλιστα Κατράνιτσα τοῦ τμήματος τούτου κατ' ὥρῃ θώσε καὶ εἰσῆλθε τῇ 23 τοῦ παρελθόντος ἰουνίου καὶ ἑνεαμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία, ὁδὴ γηθείσα ἀναμφιβόλως ὑπὸ βουλγαριζόντων ἐν τοπίων καίπερ τὸν ὀρθόδοξον ὑποκρινομένων, ἅτε περιλαμβάνουσα καὶ δύο κατοίκους Κατράνιτσας, πέρυσιν μετὰ τὴν διάπραξιν φόνου ἐν τῇ γενετείρᾳ των φυγόντας καὶ προσκολληθέντας εἰς τὸ βδελυρὸν βουλγαρορουμανικὸν κομιτάτον τὸ λυμαινόμενον τὰ χωρία Γραμματικὸν καὶ Κατρίνιτσαν καὶ τρεφόμενον ἀναμφιβόλως ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς Καλυβίοις τοῦ χωρίου Γραμματικοῦ διαμενόντων ρουμάνων. Ὁ σκοπὸς τῶν τολμησάντων εἰς Κατράνιτσαν νὰ εἰσέλθωσι βουλγάρων κομιτῶν θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως λίαν ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν συμφέροντα· ἀλλ' εὐτυχῶς λαβὼν γνῶσιν τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν τρίτην ἡμέραν τῆς διαμονῆς των ὁ ἐκεῖ σταθμεύων αὐτοκρατορικὸς στρατὸς περιέκυκλωσε τὰς οἰκίας, ἐν αἷς οἱ κομιτῆται διέμενον καὶ, συμπλοκῆς γενομένης, ὁ μὲν εἷς τῶν ἐκ Κατράνιτσας κομιτῶν ἐφονεύθη, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωφελήεντες τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς, ἐδραπέτευσαν. Συνεπεία τοῦ γεγονότος τούτου περὶ τοὺς 25 κάτοικοι Κατράνιτσης εὐρίσκονται ἤδη ἐν ταῖς εἰρκταῖς Καϊλαρίου ὑπόπτων φρονημάτων θεωρούμενοι καὶ ἐπὶ συμπράξει μετὰ τῶν βουλγάρων κομιτῶν κατηγορούμενοι.

Κατὰ τὴν περιοδείαν μου ταύτην μετέβην καὶ εἰς τὸ χωρίον Τρέπιστα, περὶ τὰς 35 ὀρθοδόξους οἰκογενείας ἔχον, καὶ οὗ τινος οἱ κάτοικοι πρότινων μηνῶν ἀποπτύσαντες τὸ σχίσμα ἐπανήλθον εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑκκλησίας.

Μετὰ λύπης μου γνωστοποιῶ τῇ Τ. Θ. Παναγιότητι ὅτι τῇ 14 ἰουνίου ὄργανα τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου ἐδολοφόνησαν διὰ περιστροφῆς τὸν στύλον τοῦ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Φλωρίνης χωρίου Πεσόσνιτσα Δημήτριον Κλιγκάτσην, ἄγοντα 65 περίπου ἔτος τῆς ἡλικίας του, καθ' ἣν ὥραν ἐπέστρεφεν ὁ δυστυχὴς ἐκ τοῦ ἀγροῦ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, ἀσπαζόμενος εὐλαβῶς τὴν ἀγίαν

Αὐτῆς δεξιὰν καὶ ἐξαιτούμενος τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς ἀρωγούς μοι, ὑποσημειοῦμαι βαθυστεβάστως

Ἐν Φλωρίνῃ 3 αὐγούστου 1907

Τῆς Τμετέρας κτλ.

† Ὁ Μογλενῶν ΑΝΘΙΜΟΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἀξιοχρεῶ ἐκκλησιαστικῇ προνοίᾳ, ἀπελύθησαν τὰ παρὰ πόδας γράμματα τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ κληρικούς καὶ τοὺς μουχτάρους τῶν ἐνοριῶν περὶ τοῦ διαγίνειν τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου κοσμίως ἐν πολιτείᾳ ἀπροσκόπως πᾶσιν, ὁμοδόξοις καὶ ἑτεροφύλοις, καὶ περὶ τῶν ἀνεურισκόμενων ἐκθετῶν βρεφῶν.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι
καὶ οὐδιώτατοι προϊστάμενοι τῶν ἱερῶν
ἐκκλησιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Κωνσταντινουπόλεως

Ἀριθ. πρωτ. 5253.

Οἱ ἀναδεχόμενοι τὴν τῆς ἱερωσύνης μεγίστην καὶ ἱερωτάτην φροντίδα πολλὴν μὲν τὴν σύνεσιν, πολλὴν δὲ πρὸ τῆς συνέσεως τὴν παρὰ Θεοῦ χάριν καὶ τρόπων ὀρθότητά καὶ καθαρότητά βίου καὶ μίζονα ἢ κατὰ ἄνθρωπον ἔχειν δεῖ τὴν ἀρετὴν, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, διότι τότε μάλιστα τοὺς ἱερέας τιμᾶσθαι δεῖ, ὅταν καὶ ἀπὸ πολιτείας ὦσιν αἰδέσιμοι. Οἱ τὰς θείας ταύτας καὶ πλείστας ἄλλας παρεμφερεῖς ὑποθήκας τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἑκκλησίας μὴ τηροῦντες κληρικοὶ χλευάζονται μὲν ὑπὸ τῆς κοινῆς, ἐξευτελίζουσι δὲ τὸ ἱερὸν αὐτῶν σχῆμα καὶ παιδεύονται κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ὑπὸ τῆς Ἑκκλησίας. Ἐπειδὴ τοίνυν, παρὰ τὰς ἐπικανειλημμένως γενομένης νοθεσίας καὶ προτροπᾶς πρὸς εὐσχήμονα καὶ κόσμιοις πολιτείας, ἐξῆκε θεοῦσι τινες τῶν κληρικῶν μεταβαίνοντες καὶ καθήμενοι ἐν καφενείοις ἢ ἐν δημοσίοις κέντροις, παρὰ τὴν ἱερότητα τοῦ σχήματος, ὅπως φέρουσι, καὶ τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτοῖς μέριμναν καὶ κηδὼν περὶ τῆς πολιτείας καὶ διαγωγῆς αὐτῶν, προαχόμεθα, σεπτῇ πατριαρχικῇ κελεύσει, προτρέψασθαι ὑμᾶς, ὅπως ἐντόνως μὲν ἀποτρέψετε τοὺς ὑφ' ὑμᾶς ἱερεῖς καὶ ἱεροδιακόνους ἀπὸ τῆς ἀναρμόστου τῇ ἱερῇ αὐτῶν ὑπουργήματι μεταβάσεως καὶ διαμονῆς ἐν καφενείοις ἢ ἄλλοις δημοσίοις κέντροις, συστήσετε δ' αὐστηρῶς αὐ-

τοῖς κοσμιότητι ἡθῶν καὶ σεμνότητι, ἐκυτοῦς ἀεί-
ποτε τύπον καὶ ὑπογραμμὸν ἔργων καλῶν, λόγων
ὕγιων, σωφροσύνης καὶ κοσμιότητος παρεχομένους,
ἵνα οὕτω ὁ μὲν ἐξ ἐναντίας, κατὰ τὸν θεῖον Ἀπό-
στολον τῶν ἐθνῶν «ἐντραπῇ μηδὲν ἔχων περὶ αὐτῶν
λέγειν φαῦλον», αὐτοὶ δὲ οἱ ἴδιοι ἐφελκύνοντες τὸν σε-
βασμὸν τῆς λογικῆς ποιμένης εὐχρεστήσωσι τῷ Κυρίῳ,
ἐν ᾧ εἴητε ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 29 ἰουλίου 1906.

† Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

Θεοφιλέστατοι ἀρχιερατικῶς προϊστάμενοι, ὁ-
σιώτατοι ἱεράτικῶς προϊστάμενοι, καὶ τιμώ-
τατοι μουχτάροι τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιε-
πισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀριθμὸς πρωτ. 5252.

Ἄρτι ληφθέντος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑψηλοῦ τεσκε-
ρὲ τοῦ Αὐτοκράτορος Ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης
καὶ τῶν θρησκευμάτων διαλαμβάνοντος ὅτι πρὸς πα-
ρεμπόδισιν δυσχερειῶν τινῶν καὶ διαφορῶν ἀναφυομέ-
νων κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἀνευρισκομένων ἐκθέ-
των καὶ ἀπόδοσιν αὐτῶν τῇ κοινότητι, ἥτις ἀνήκουσι,
ἐλήφθησαν μέτρα τινὰ πρὸς τοῦτο τελεσφόρα, συνοδικῇ
δικαγνώμῃ προαχόμεθα γνωρίσαι μὲν ὑμῖν τὰ μέτρα
ταῦτα, προτρέψασθαι δ' ὑμᾶς ὅπως καταβάλληται ἀπὸ
μέρους ὑμῶν φροντίς, ἵνα ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώ-
σεσιν ὑπάρχῃ σαφὴς σημείωσις ὅτι τὸ ἐκθετὸν εἶναι
τέκνον χριστιανοῦ, ὡς καὶ ἂν εἶναι βεβαπτισμένον ἢ
ἀβάπτιστον κτλ.

Οὕτω τοίνυν ἀνευρισκομένου τούτουθεν ἐκθετοῦ
τινὸς βρέφους, δεόν, ἵνα μὴ ἀνοίγωνται τὰ σπάργανα
αὐτοῦ αὐτοβούλως ὑπὸ τοῦ ἀνευρόντος αὐτό, ἀλλὰ,
προσκαλουμένων ἀμέσως τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ δημο-
κρατικῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ μουχτάρου τῆς συνοικίας,
παρόντος δὲ καὶ τοῦ ἀνευρόντος, συντελεσθῇ ἐπὶ τού-
τῳ πρακτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ, ὑπαρχούσης σημειωσεώς
τινος περὶ τῆς κοινότητος, εἰς ἣν ἀνήκει, θὰ ἀναφερ-
ται αὕτη, μὴ ὑπαρχούσης δὲ τοιαύτης θὰ σημειῶνται
τὰ λοιπὰ γνωρίσματα, ἥτοι τὰ σπάργανα καὶ ἐνδύμα-
τα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ μέρους, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγκτε-
λείσθῃ, ἡ οἰκία ἢ ὁ εὐκτήριος οἶκος, ἐν οἷς ἀνευρεθῇ
καὶ τὰ λοιπὰ. Τὸ πρακτικόν τοῦτο θὰ ὑπογράφηται
καὶ σφραγίσθῃ ὑπὸ τῶν παρισταμένων, θὰ καταχω-
ρίσθῃ δὲ ἐν αὐτῷ συνάμα καὶ ἡ φαινομένη ἡλικία
τοῦ παιδός, τὸ γένος αὐτοῦ, ἐὰν δηλονότι εἶναι ἕρπην
ἢ θῆλυ, τὸ ὄνομα, δι' οὗ ἤθελεν ὀνομασθῇ, καὶ τὸ μέ-

ρος, εἰς ὃ ἤθελε παραδοθῇ· οὕτω μετὰ τὴν συμπλήρω-
σιν τῶν ὡς ἄνω δικτυώσεων τὸ ἐκθετὸν θὰ παραδί-
δωται ὅπου δεῖ.

Γνωρίζοντες ὑμῖν τὰ ἀνωτέρω, προτρέπομεθα ὑμᾶς
καὶ αὐθις ὅπως καταβάλλητε πᾶσαν φροντίδα, ὥστε
νὰ ἐνεργῇται ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσιν ἡ πιστὴ
ἐφαρμογὴ τῶν ἄνω. Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 29 ἰουλίου 1906.

† Ὁ Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΛΟΓΙΟΙ

Ἔργασίαι αὐτῶν, Ἐπιστημονικὸς βίος, Γεωγραφία,
Ἱστορία, Παλαιογραφία, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία
καὶ οἱ τῶν κλάδων τούτων ἀντιπρόσωποι

ἐν Ἀθήναις

Τάδε λέγει Κύριος: μὴ καυχάσθω ὁ
σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυ-
χάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ...
ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμε-
νος συνιεῖν καὶ γινώσκειν ὅτι
ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρί-
μα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ γῆς...

Ἱερ. Θ', 23—24.

μέγας μὲν οὗτος καὶ καλῶς καυχώ-
μενος, ὅς ἐν τούτῳ καυχᾶται, ἐν τῷ
συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύ-
ριον—ταπεινὸς δ' αὖ ἐκεῖνος καὶ ἀγενής
ὁ ἐν πλούτῳ ἢ σοφίᾳ ἢ δυνάμει καυ-
χόμενος.

Μιχ. Ἀκου. τ. Α' 121.

§ 1.

Ἀρχόμεθα τοῦ μακροῦ τούτου ἀλλ' ἅμα καὶ
ἐν συντομῇ συνταχθέντος δημοσιεύματος κατὰ
κεφάλαια τῆς Ἐπιστήμης διηρημένου καὶ κατὰ
τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἀθή-
ναις ἡρμοσμένου, ὑπεύκοντες ἐνδομύχῳ ἡμῶν
ὑποβολῇ. Ἐν λελογισμένη κρίσει, ἀλλὰ καὶ ἐν
ὑποκαρδίῳ λύπῃ συνεπτύξαμεν πολλὰ, ἵνα ἀ-
πλῶς ὑποδείξωμεν ἡμεῖς οἱ μικροὶ καὶ ἀφανεῖς
τοῖς ἐν τῷ ἄστει τῆς Παλλάδος συναδέλφοις
ὁποῖος τις ἔπρεπε ἵνα ὑπάρχῃ ὁ εὐμενεῖς Θεοῦ
καὶ τύχης κλήρος αὐτῶν καὶ ὁποῖος ὁ τρόπος
αὐτῶν καθόλου πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐργαζομένους
ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, οἵτινες οὔτε καινόν
τι ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἢ ἀπὸ τῆς πολιτικῆς εἰς τὰ
ἅγια τῆς Ἐπιστήμης εἰσφέρομεν, οὔτε ταῖς

ἐξουσίας ἐπαιρόμεθα, οὔτε ἀθάνατα διανοούμεθα περὶ τῶν οὐκ ἀθανάτων. Οἱ σοφοὶ καὶ φιλόσοφοι, οἱ σοφισταὶ καὶ καθηγηταὶ, οἱ τῶν δημοσίων κρότων θηρευταὶ, ἀγνοοῦμεν πῶς ἂν αὐτοὺς σοφοὺς ἀποκαλεσώμεν, πρέπει ἵν' ἀφῆνωσιν ἡμᾶς ἡσύχους ἀφ' οὗ τὸν πρῶτον λόγον ἐν παντὶ δὲν ἔχουσι, οὐδὲ δύνανται ἵνα στηρίξωσιν ἡμᾶς ἐν παντὶ ἐπιστημονικῶ κλάδῳ, αὐτοὶ ἀστήρικτοι ὄντες καὶ σθενώσωσι τοῖς ὑγιαίνουσιν λόγοις, αὐτοὶ ἀσθενεῖς ἐν πολλοῖς ὄντες, ὡς ὁ λόγος προῶν δείξει.

Ἀρχόμεθα ἀπὸ αὐτῆς τῆς χρυσῆς ρήσεως τοῦ Ἀθηνῶν Ἀκομινάτου, ἣν ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας καὶ Γραφογνωσίας (=Παλαιογραφίας) κ. Σπ. Λάμπρος διέστρεψεν ἄκων, ἀγνοήσας τὴν τε προέλευσιν τὴν γραφὴν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ προφητικοῦ χωρίου· διότι ὁ σοφὸς ἐν Ἀθήναις συνάδελφος μετέγραψεν ἄνευ λόγον τὸ διενεῖν εἰς διενεῖν ἅτε μὴ συνεῖς τὸν νοῦν τοῦ χρυσοῦ ἔπους, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐν δι' ἐτέρας, τῆς ἐπὶ, ἀντικατέστησεν (ὁ ἐν πλούτῳ ὁ ἐπὶ πλούτῳ) ἵνα μᾶλλον ἀκριβώσῃ τὴν ἄνοιαν τοῦ σημαινόμενου ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου!

§ 2.

Ἀπὸ πολλοῦ μὲν ἄλλ' ἀπὸ ἔτους ἀκούομεν ἐξ Ἀθηνῶν φωνὰς καὶ λυγμοὺς ὅτι «οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιοι δὲν ἐργάζονται» φοιτῆται τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τέως μαθηταὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῶν καὶ δὴ ἀπόφοιτοι τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, σεβόμενοι ἑαυτοὺς καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτῶν, μετὰ τινος ὑποκαρδίου πικρίας ἤκουον τοῦτο. Τελευταῖον ὁ τῆς Ἱστορίας καθηγητὴς κ. Σπ. Λάμπρος, ὁ πολὺς υἱὸς τοῦ πολλοῦ Παύλου Λάμπρου, Ἱστορίαν καὶ μάλιστα Παλαιογραφίαν (τὴν κατ' αὐτὸν Γραφογνωσίαν) διδάσκων βρενθυόμενος ἐπαλέλαβε τοῦτο. Ἐνεθουσία ὁ σεμνὸς συνάδελφος ἐν τῇ ψυχικῇ αὐτοῦ καλλονῇ, ὡς ὁ Νάρκισσος ἀποθανυμάζων, τὴν ἑαυτοῦ μορφὴν ἐν ταῖς πηγαῖς τῶν χειρογράφων καὶ ἠβρύνετο ὅτι ἀνεκάλυψεν αὐτὸς πρῶτος κώδικά τινα ἢ διείδε γραφὴν τινα, κατεμέμφετο δ' ἡμῶν τῶν ἐν τῇ βασιλευσύνῃ λογίων καὶ τῶν μοναχῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους ἐπὶ ἀμελείᾳ καὶ ὀκνηρίᾳ. Οἱ ἐνταῦθα τε καὶ οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει λόγιοι κατέκρίθημεν δημοσίᾳ ἐπὶ παραδόξως οὐχὶ ἴσως ἐπὶ ἀνεπιστημοσύνῃ ἄλλ' ἐπὶ ραθυμίᾳ καὶ ἀμελείᾳ, διότι

ἔχοντες παρ' ἑαυτοῖς βιβλιοθήκας καὶ χειρόγραφα δὲν ἐργαζόμεθα, δὲν πλουτίζομεν τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν μεσαιωνικὴν Ἱστορίαν, ὡς πλουτίζει βεβαίως αὐτὸς ἐργαζόμενος. Κατ' ἀκολουθίαν ἡμεῖς, ἅτε ἀμελείᾳ καὶ ραθυμίᾳ χρησάμενοι, δὲν εἴμεθα ἄξιοι συγχωρήσεως παρὰ τῷ κ. Λάμπρῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς μοναχοὺς τοῦ Ἀγίου Ὁρους αὐτοῖς καταλείπομεν τὴν φροντίδα ἵν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν μορφὴν τοῦ σοφοῦ συναδέλφου ἀναδημοσιεύοντες ὅ,τι πρὸ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν αὐτὸς περὶ αὐτῶν ἔγραφε καὶ γερμανιστῇ, ἂν μὴ ἀπατᾷ ἡμᾶς ἡ μνήμη, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει λόγιους, τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀντὶ πολλῶν μετὰ τοῦ προσήκουτος ἀδελφικοῦ σεβασμοῦ αὐτῷ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ὑποτάσσομεν. ἄλλοις ἐπαφιέντες ἄλλα.

(ἔπεται συνέχεια)

B. A. ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Θεόδωρος Εὐθυμίου, χριστιανὸς ὁρθόδοξος, ὑπήκοος ὁθωμανός, ὁλοτόμος τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἐκ τοῦ χωρίου Γιαννοβένης τῆς ἐπαρχίας Καστορίας ὁρμώμενος, νυν δὲ ἀγνώστου διανομῆς, καλεῖται, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν τρίτην, περὶ ὧραν 8ην μετὰ μεσημβρίαν τουρκιστὶ μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς α' δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας κλήσεως ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Καστορίας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου αὐτοῦ Χρηστίνης, θυγατρὸς Γεωργίου Βασιλείου, ἐπὶ διαζεύξει· ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιεύησεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν Καστορίᾳ, τῇ 11 ἀπριλίου 1906.

Ὁ πρόεδρος

1

+ Ὁ Καστορίας Γ. ρουανός.

Ὁ γραμματεὺς

Ναὺμ Παπᾶ Κωνσταντίνου

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας».

Καίτοι, κατ' ἃ ἐν τῇ προμετωπιδί τοῦ φύλλου δηλοῦται, αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται, ἐν τούτοις ἐννοεῖται τῶν συνδρομητῶν ἀναβάλλουσι τὴν ἀπότισιν αὐτῶν καὶ δὴ ἀπὸ λήγῃ ἢ ὁλὴ τὸ Α' ἐξήμενον τοῦ διενυόμενου ἔτους· ὅθεν παρακαλοῦνται ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἐπεύθυνος I. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1918

Π. 426843